HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

bonū ⁊ malū in eo ordinatū ē. ut p bonū q̄de ⁊ solationē
accipiant. p malū v̄ correctionē. Non tū summū bonū aut
sūmū malū ibi ē. ut sit q ⁊ p sistentes in malo deficē. ⁊ rece
dentes a malo p ficē possint. Sic g celū in summo ē. p celū pa
radysus. p paradysū mundus. p mundū ignis purgatorius.
p ignē purgatorīū infernū. Diabolus g q a sūmo ceciderat in
mo decrusus ē. ppter a q̄ repandere nō erat. Homo aut q̄ a summo
nō corruit. nō ē posit in imo s; in medio collocat. ut ei loc ēet q
ascendē posset. p merītū iustice. vt descendē p reatū culpe.

Posit g ē Q̄m ho dispositus ē ad penitentiā. . III.

in mundo isto. in loco penitētie. spacio pe[illegible] nitēdi
indulto. ut mala corrigēt. bona repararet. [illegible] ut tan
dem correct ad iudicīū uenens nō p culpa pe[illegible] nā. s;
p iustitia q̄am ꝫ p parata accipet. Restat g ut [illegible] du
cp̄s ē ⁊ siliū exquirat. ⁊ auxiliū req̄rat. correctionis ⁊ libera
tionis sue. S; q̄a p se ad neutrū sufficiens in uenit. necē ē ut
ille q p grām suā iudicīū differt. in tim p eandē grām osten
dat euadendi ⁊ siliū. ⁊ p ⁊ siliū ⁊ ferat auxiliū. Sic itaq; opo
tet ut in tim deponat p sonā iudicis. ⁊ assumat p sonā pius
⁊ siliatoris. p ea auxiliatoris. ita dū tarat. ut p mo hoīē totū
ꝫ dimittat. q̄tū ipse ho ⁊ ignorantiā suā expiat. ⁊ intelli
gat se indigē ⁊ silio. deinde ⁊ defectū suū sentiat. ⁊ agnos
cat se op hre auxilio. Tali g rōne in ipre natalis legis tot
ho dimissus ē ꝫ: p ea in ipre septē legis cognoscentia igno
rantiā suā datū ē ⁊ siliū. Postremo in ipre grē ⁊ sitentia de
fectū suū p stitū ē auxiliū. Consiliū erat in rōne satisfac